مطالبات واقعی دختران ایرانی چیست؟

فراخوان ۱

تقویم‌ها نشان می دهد یکشنبه هفته آینده روز «دختر» خواهد بود. روزی برای تکریم دختران این سرزمین. می‌توانیم این روز را با شاعرانگی و تعارفات معمول و مراسم رسمی و شما چقدر خوبیدهای معمول و مرسوم سپری کنیم که البته ایرادی هم ندارد اما به‌نظر می‌رسد بویژه در سال‌های گذشته دختران ایرانی به‌دنبال آن بوده‌اند که از پوسته رسمیتی که به یک مناسبت داده می‌شود اما درواقع خود مانعی برای دستیابی به مطالبات واقعی دختران ایرانی می‌شود فراتر بروند.

پرسش ما از شما مخاطب «ایران» این است: فکر می‌کنید معنای تکریم از دختران ایرانی چیست؟ اگر دختران ایرانی را در گروه جوان‌ها قرار دهیم آنها در مقایسه با همسالان جنس مخالف خود یعنی پسران از چه محدودیت‌هایی رنج می‌برند و این محدودیت‌ها چقدر پایه منطقی و عقلانی دارد؟ فکر می‌کنید در حوزه عرف و برداشت‌های ما از دین چه تحولاتی باید روی دهد که کم‌تر شاهد تبعیض‌های جنسیتی درباره دختران باشیم؟ به‌عنوان مثال آیا سهم دختران تحصیلکرده از بازار کار و سرگرمی و تفریح از الگوهای تبعیض جنسیتی تبعیت می‌کند؟ اگر این اتفاق روی می‌دهد ریشه‌های آن کجاست؟ از آن سو دختران ایرانی از چه ضعف‌هایی در تعریف هویت فردی و اجتماعی خود رنج می‌برند؟ از تجارب و مشاهده های خود در این زمینه بگویید. اگرچه اولویت این فراخوان با دختران ایرانی است اما ارائه دیدگاه برای عموم مخاطبان ما آزاد است.

رسانه ملی یا سازمان اعتراف‌گیری؟

فراخوان ۲

در هفته‌ای که گذشت رفتار رسانه ملی در پخش اعترافات‌های دختری که ویدئوهای رقص در اینستاگرام منتشر می‌کرد مایه تعجب و شگفتی بسیاری از مردم، فعالان، نخبگان و حتی علما و دینداران شد. نقدها صورت گرفته نسبت به این برنامه صدا و سیما با همه گوناگونی‌شان در یک وجه مشترک بود و آن اینکه آیا واقعاً مشکل عمده کشور ما در حال حاضر اعتراف‌گیری از یک دختر نوجوان است یا هزاران پرونده علنی و غیرعلنی فساد اقتصادی که دامن حکومتی‌ها و آقازاده‌ها و فعالان حوزه قدرت را گرفته است و در این وانفسا و تنگناهای معیشتی، پرسش عمده مردم این است که چرا با این فسادهای آشکار و رانت خواری‌ها برخورد نمی‌شود و مهم‌تر از برخورد چرا اصلاحات جدی و فراقوه‌ای در ساختار اقتصادی کشور صورت نمی‌گیرد که شاهد این همه نابسامانی و سوءاستفاده از منفذهای اقتصادی در کشور نباشیم و آن وقت در این فضا که طبیعتاً انتظارات و توقعات به سمت رسانه ملی است که با رویکرد فراملیی و فراجناحی و با دعوت از همه دلسوزان و استفاده از همه ظرفیت‌های ملی در پاسخگویی به افکار عمومی و شفاف‌سازی فضای اقتصادی در کشور گام‌های جدی بردارد با تأسف تمام می‌بینیم رسانه ملی از این همه نابسامانی دست روی یک نوجوان گذاشته و صید بزرگ خود را با افتخار به ما مخاطبان نشان می‌دهد که ببینید من چه صید عظیمی را شکار کرده‌ام. دیدگاه شما مخاطب «ایران» درباره رفتارهای رسانه ملی بویژه در مواجهه ملی و نه جناحی و یک سویه درباره چالش‌های عمده کشور چیست؟ آیا امیدی برای اصلاح رویه‌های این سازمان وجود دارد؟ چگونه و از چه طریقی می‌توان رسانه ملی را به جایگاه واقعی انعکاس صدا و تصویر همه مردم ایران با هر سلیقه، ذائقه و درک و دریافتی تبدیل کرد.

نظرسنجی گذشته

در نظرسنجی هفته گذشته از مخاطبان درباره پررنگ بودن خبرهای منفی نسبت به خبرهای خوشایند و مثبت پرسیده بودیم. نظرات متنوع در حجم بالایی به‌دست ما رسید که به‌خاطر محدودیت حجم صفحه نتوانستیم به همه آن دیدگاه‌ها بپردازیم. هفته گذشته پرسیده بودیم آیا آنچه در تور خبر رسانه‌ها می‌افتد همه آن خبرهایی است که در اقیانوس‌های خبر دنیا وجود دارد؟ اگر تور رسانه‌ها طور دیگری بافته می‌شد چه؟ مثلاً به گونه‌ای بافته می‌شد که فقط چالش‌ها در آن نیفتند، روشنایی‌های درون آدمی و جهان ما هم در آن تور می‌افتاد آیا اساساً دور و بر ما این شکلی می‌شد؟ آیا خبر بد در دور و بر ما وجود دارد یا نه چون ما مدام دنبال خبرهای بد می‌افتیم آنها به وجود می‌آیند؟

■ **خبر نخوان! از دنیا اخراج نمی‌شوی**

حسن رشیدی فر - کانال تلگرام «ایران»: من از تجربه شخصی خودم برایتان می‌گویم. یک زمانی معتاد و خوره خبر بودم. ۲۰ سال پیش که دوم خرداد شد من روزی سه چهار تا روزنامه می‌خریدم و فکر می‌کردم خیلی آدم آگاهی می‌شوم. الان که به میانسالی رسیده‌ام می‌بینم همه این خبرها بازی است و اتلاف وقت. اگر هم خبری بخوانم از سر تفنن است و زیاد جدی نمی‌گیرم. مگر آدم‌هایی که این همه خبرهای کشت و کشتار و تجاوز و بالا پایین شدن شاخص‌های اقتصادی را نمی‌خوانند از دنیا اخراج شدند؟ نه! خیلی هم از من و شما سرحال ترند و کیفور زندگی می‌کنند.

■ **خبرهای بد هست که بد می‌شنویم**

امامی - ۰۹۱۲....۴۵۶: این سؤال ممکنه در مورد کشورهای پیشرفته و اروپایی صادق باشه ولی در مورد کشورهای پرحاشیه‌ای مثل ایران، افغانستان، سوریه و کلاً کشورهای حاشیه خلیج‌فارس صادق نیست. تو هر چقدر هم بخواهی فرار کنی از خبرهای بد و تمرکزت را بگذاری روی خبرهای خوب قیمت دلار بالا می‌رود، بمب‌گذاری می‌شود، عدم امنیت جانی و مالی وجود دارد، بیکاری وجود دارد و خیلی چیزهای دیگر که همه می‌دانند.

■ **خبر خوب یا خبر بد وجود خارجی ندارد**

ناهید علمی - تماس تلفنی: خبر با موجودیت ماها معنی پیدا میکنه یعنی هرجا ما باشیم، خبر هم وجود داره. چون واقعاً مبحث طولانی ایه خلاصه می‌کنم تو چند جمله... خبر خوب و خبر بد تعاریفی نسبی دارند و حقیقتاً به معنی لفظ کاربردیشون نیستن. مهم اینه که ماها کجای خبر واستادیم. به معنی ساده‌تر یه خبر خوب برای عده‌ای می‌تونه یه خبر بد برای عده‌ای دیگه باشه. مهم سود و زیانیه که از اون خبر بهمون می‌رسه. صرفاً نقطه جغرافیایی یا حتی زمان هم توش اینقدر تأثیرگذار نیست که انسان‌ها. پس خبر خوب یا خبر بد به معنی کلمه وجود خارجی نداره.

■ **حال و روز خوب، خبر خوب می‌آورد**

داریوش باغبان - کانال تلگرام «ایران»: چرا خبر خوب به‌گوش نمی‌رسد، وقتی گرانی، کمبود کالا، بیکاری، افزایش قیمت ارز و دارو را می‌شنویم دیگر هیچ خبری برایمان خوب نیست. حال و روز مردم خوب نیست که خبر خوب هم ایجاد شود.

■ **خبر بد برای خبرگزاری‌ها تجارت است**

۱۹۸...۰۹۳۵: من موافقم از این نظر که خبرگزاری‌ها اصولاً با خبرهای بد می‌توانند بیزینس خودشون رو راه بندازن مخصوصاً توی کشورهای دیگه خصوصاً خاورمیانه؛ کاری که ایران با خبرهای امریکا و اروپا میکنه اونا با ما می‌کنند. البته همش این نیست خود خبرگزاری‌ها خبر می‌آفرینند.

عکس: Pinterest

پاسخ مخاطبان «ایران» درباره چرایی سوء استفاده از ارز دولتی

به خاطر مشت مشت دلار

حسن فرامرزی

فراخوان اول هفته گذشته درباره بحث داغ این روزها یعنی وضعیت ارز بود. مادرعین انعکاس اخبار سوءاستفاده برخی از واردکنندگان از ارز دولتی نوشته بودیم: سویه روشن ماجرا آنجاست که بدانیم انتشار این اخبار، مرهون برخورد شفاف دولت در انتشار فهرست دریافت کنندگان ارز دولتی است و در ادامه پرسیده بودیم: شما به‌عنوان مخاطب «ایران» اقدام دولت در بازکردن یکی از مهم‌ترین گره‌های فعلی اقتصادی کشور را چگونه ارزیابی می‌کنید؟ اگر این اقدام کافی نیست به نظرتان دولت و سایر نهادهای حاکمیتی از جمله نهادهای نظارتی و قضایی باید چه واکنشی در این باره داشته باشند. فکر می‌کنید ریشه این سوءاستفاده‌های تلخ کجاست؟ شرکت‌ها و افرادی که به مسئولیت‌های ملی خود متعهد نیستند و از آب گل آلود ماهی می‌گیرند؟ یا نهادهای نظارتی، اجرایی یا قضایی در این باره کوتاهی می‌کنند؟

صالحی - ۰۹۳۶...۸۹۹ در نظر خود به ارتباط میان فقدان شایسته سالاری و فساد پرداخته و نوشته: از آنجایی که انتصابات در کشور ما بر اساس شایستگی نیست و بیشتر بر اساس روابط صورت می‌گیرد این سوءاستفاده‌ها دور از انتظار نیست.

آیدین قائدی در تماس تلفنی با ما در نقد رفتار دستگاهی نظارتی و قضایی گفته: در حال حاضر ما مردم فقط با خود می‌گوییم: «هرچه پیش آید خوش آید». قطعاً این افرادی که از ارز دولتی سوءاستفاده کرده‌اند نه معلم هستند و نه کارگر و نه دانشجو و.... اینها پشت‌شان گرم است. کک‌شان هم نگزیده که نامشان رو شده. نه نهادهای نظارتی خوب عمل می‌کنند و نه دستگاه قضا و صد البته این افرادی که سوءاستفاده کرده‌اند نه وجدانی دارند و نه تعهدی. بیشتر از تحریم‌ها این خود ما هستیم که داریم اوضاع کشور را بدتر می‌کنیم. وقتی حسابرسی نیست؛ معلوم است که این اتفاقات می‌افتد. واقعاً برای من جای سؤال که چه کسی را می‌خواهیم رسوا کنیم؟ وزیر؟ معاون وزیر؟ وکیل؟ آبدارچی؟ آخر مگر اینها از رسوا شدن می‌ترسن؟ عاقبت اینهایی که رسوا شدن به کجا انجامید؟

مخاطب بدون نام در کانال تلگرام ایران، اقدام دولت را لازم اما ناکافی دانسته: اقدام دولت هم در انتشار عمومی دریافت‌کنندگان ارز و هم دریافت‌کنندگان بودجه‌های میلیاردی دستگاه‌های بی‌خاصیت قابل تقدیر است به شرط اینکه مردم شاهد تغییر باشند وگرنه این اطلاع رسانی‌ها نمک پاشیدن روی زخم‌هایشان است.

۰۹۲۱...۶۴۰ بر این باور است که فساد اقتصادی امروز در ایران جناح خاصی نمی‌شناسد: از ارز دولتی سوءاستفاده شد چون در ایران شفافیت مالی معنا ندارد. تعارف که نداریم. اگر تا دیروز مردم نسبت به اصلاح‌طلبان امیدواری نصف و نیمه داشتند الان نسبت به همه جریان‌های سیاسی سوء ظن دارند چون می‌بینند سوءاستفاده‌کنندگان مالی از همه جناح‌ها و گرایش‌های سیاسی هستند. اصولگرا و اصلاح‌طلب و اعتدالی هم نمی‌شناسد. من تعجب می‌کنم چطور خونسردانه همه دستگاه‌ها به این سوء استفاده‌ها نگاه می‌کنند اما یقه یک دختر نوجوان سریع چسبیده می‌شود.

علیرضا سرخوش در این رابطه در کانال تلگرام ایران به اشتراک گذاشته: وقتی مردم از طریق ارز مسافرتی که بهشون تعلق می‌گیره، یه بلیت می‌خرن، حتی سفر هم نمی‌رن، ارزی رو که گرفتن میان تو بازار آزاد می‌فروشن و این طوری کلی سود می‌کنن.

احمدپور - ۰۹۱۹...۱۱۵ ریشه نابسامانی‌های اخیر را در فقدان نظارت و تبدیل آن به امری مضحک خوانده: آنهایی که سوءاستفاده می‌کنند از این مطمئن هستند که با آنها برخورد جدی صورت نمی‌گیرد. شاید چند روزی این خبر در بوق و کرنا باشد اما قرار نیست پاسخگو باشند. این روزها «نظارت» یک واژه مسخره است یعنی خیلی وقت است که کارآیی خود را از دست داده چرا که اگر نظارتی بود این اتفاقات هرگز نمی‌افتاد. وقتی سوءاستفاده‌های کلان می‌شود یعنی آدم‌هایی از جنس قدرت با نفوذ در دستگاه‌های کشور مسئولان را خریده‌اند. مگر اینکه حکمت دیگری داشته باشد.

کانال تلگرام ایران نوشته: تا دیر نشده جلوی این ریخت و پاش‌ها را بگیرید آقای روحانی. ما به شما رأی دادیم که کشور حال و روز دوران احمدی‌نژاد را پیدا نکند. رأی دادیم در امنیت نسبی اقتصادی زندگی کنیم نه اینکه نان و خورش و زار و زندگی همه ملت به جز آقازاده‌ها و آقابالاسرها بشود دلار، حالا می‌خواهد دلار دولتی باشد یا آزاد. چرا این کابوس دست از سر ما برنمی دارد.

۰۹۱۲...۳۵۵ نوشته: رئیس جمهوری امریکا یک دلال و تاجر زیرک است و الحق نقطه ضعف ما را خوب پیدا کرده است. در این اوضاع بد اقتصادی کشور به حال خود رها شده و روزی نیست که از ثبت سفارش هزاران خودروی لوکس و سوءاستفاده از ارز دولتی خبرهایی نشنویم.

محبوبه آرامیان، مخاطب ایران از اصفهان در تماس تلفنی با ما گفته: وقتی مردم از لحاظ معیشتی در سختی باشن، هزار جور راه برای سوءاستفاده پیدا می‌کنن و از آب گل آلود ماهی می‌گیرن، این ضعف نهادهای مسئول است که باعث میشه مردم به نوعی از آب گل آلود ماهی بگیرن. سیستم اگه قوی باشه، اگه بین مردم فرقی نباشه، اگه همه چی درست مدیریت شه، این مشکلات به وجود نمیاد.

مردم از طریق ارز مسافرتی که بهشون تعلق می‌گیره، یه بلیت می‌خرن، حتی سفر هم نمی‌رن، ارزی رو که گرفتن میان تو بازار آزاد می‌فروشن و این طوری کلی سود می‌کنن.

احمدپور - ۰۹۱۹...۱۱۵ ریشه نابسامانی‌های اخیر را در فقدان نظارت و تبدیل آن به امری مضحک خوانده: آنهایی که سوءاستفاده می‌کنند از این مطمئن هستند که با آنها برخورد جدی صورت نمی‌گیرد. شاید چند روزی این خبر در بوق و کرنا باشد اما قرار نیست پاسخگو باشند. این روزها «نظارت» یک واژه مسخره است یعنی خیلی وقت است که کارآیی خود را از دست داده چرا که اگر نظارتی بود این اتفاقات هرگز نمی‌افتاد. وقتی سوءاستفاده‌های کلان می‌شود یعنی آدم‌هایی از جنس قدرت با نفوذ در دستگاه‌های کشور مسئولان را خریده‌اند. مگر اینکه حکمت دیگری داشته باشد.

نه به صرفه جویی!

چرا اصلاح الگوی مصرف جواب نداد؟ خوانندگان «ایران» پاسخ می دهند

محبوبه مصرقانی

فراخوان دوم ما درباره ناکامی در اجرای استراتژی جمعی صرفه‌جویی بود. نوشته بودیم: ما در پی ریزی و اجرای استراتژی جمعی صرفه‌جویی در کشور ناکام مانده‌ایم. وضعیت امروز ما در مصرف منابع از برق بگیرید تا آب این موضوع را به اثبات می‌رساند. گفته بودیم ما در اقلیمی خشک زندگی می‌کنیم اما عادت‌های ما شبیه آدم‌هایی نیست که در این نوع مناطق زندگی می‌کنند و پرسیده بودیم از دیدگاه شما مخاطب «ایران» ریشه ناکامی ما در رسیدن به الگوهای مصرف متناسب با ظرفیت‌های موجود انرژی و منابع ارزشمند چیست؟ چرا باورمان نمی‌شود این منابع در حال از بین رفتن است؟ اما پاسخ‌های شما مخاطبان.

نازنین عمادی در تماس تلفنی با ما ریشه اصلاح نشدن الگوی مصرف در ایران و استقبال نشدن از سوی مردم را به نوعی نافرمانی مدنی و بی‌تفاوتی ربط می‌دهد: مردم ایران به نوعی دچار بی‌تفاوتی و شاید نافرمانی مدنی شده‌اند. برای کسی اهمیت ندارد که منابع آب و برق و انرژی محدود بوده و نیازمند صرفه‌جویی است. مردم به‌حدی دچار بی‌اعتمادی شده‌اند که حتی در اجرای قوانینی که به نفع خودشان است از جمله بستن کمربند یا صرفه‌جویی در مصرف انرژی مقاومت می‌کنند. این عمدی بودن رفتار مردم را می‌توان در افرادی دید که در خارج از کشور تمام قوانین از جمله تفکیک زباله و صرفه‌جویی در مصرف انرژی یا رعایت قوانین رانندگی را تمام وکمال انجام می‌دهند اما در داخل ایران به هیچ کدام از قوانین تن نمی‌دهند. علت را باید در رفتار مسئولان با مردم جست و ریشه این بی‌اعتمادی و بی‌توجهی به قوانین به نظر بنده در عدم اعتماد و نافرمانی مدنی مردم است.

امیرعلی انصاری هموطن ما از جهرم از پیشینه فرهنگی خاموش شده و باور نداشتن به ملت بودن در کانال تلگرام ایران نوشته: باورمان نمی‌شود چون هنوز باور نکرده‌ایم یک ملت هستیم. نگاه نکنید که در کتاب‌ها و سخنرانی‌ها می‌گوییم ما ملت ایران و پیشینه تمدنی ۲۵۰۰ ساله هستیم. من قبول ندارم چون شما دقیق نگاه کنید و بالا و پایین سیاست و جامعه و فرهنگ ما را ببینید متوجه می‌شوید که هنوز خیلی جا دارد که ما ملت بشویم. شما در ملت و در مسئولان رفتارهای ملی می‌بینید؟

بهمن پور در تماس تلفنی با صفحه خوانندگان از ظرفیت‌های فعال نشده فرهنگی می‌گوید: روایات دینی اسراف را مذموم می‌داند اما چه فایده وقتی کمترین تأثیری بر رفتار ما ندارد. فرهنگ ما صحیح نیست، اگر رفتار افراد در کشورهای پیشرفته صنعتی را ببینیم استفاده صحیح از منابع و انرژی برایشان نهادینه شده. از سنین کم باید آموزش ببینیم و بدانیم که منابع همیشگی نیستند. متأسفانه خشکسالی تا بیخ گوش‌مان آمده ولی باز باورمان نمی‌شود. البته نهادهای نظارتی هم در زمینه نظارت بر چاه‌های بدون مجوز کشاورزی و برداشت زیاد آب کوتاهی کرده‌اند. باید درست مصرف کردن و صرفه‌جویی جزئی از شیوه زندگی ما شود. باید به فرزندان‌مان یاد بدهیم که قدر آب و خاک و سایر منابع دیگر را بدانند و البته ما بزرگترها عملاً به بچه‌های‌مان یاد بدهیم. هر چند دیر شده.

حمیده بهرامی در کانال تلگرام ما از تلخی خونسرد بودن در برابر مصائب هموطنان و رواج تجمل‌گرایی و مصرف زیاد در برخی مناطق نوشته: ما مردم ایران مثل تیم فوتبالی عمل می‌کنیم که انگار ۸ گل جلو هستیم و کاملاً خونسرد برخورد می‌کنیم. هیچ چیز را جدی نمی‌گیریم. تلخ‌تر از این نمی‌شود که مردم مناطقی از کشور آب خوردن ندارند و در جایی دیگر بی‌رویه مصرف می‌کنیم. باید خجالت کشید که ما آب می‌نوشیم و هموطن دیگری نه. خب تبلیغات صرفه‌جویی یا هشدارها نباید فقط به فصل گرما محدود شود. ما فراموشکاریم و مدام باید به ما یادآوری شود که آب و برق را کمتر مصرف کنیم. تجمل‌گرایی هم به مصرف برق زیاد دامن زده. یخچال‌های پرمصرف، روشنایی‌ها، لوسترهای زیاد و...

افرا میرزازاده در تماس تلفنی با صفحه خوانندگان فرهنگ‌سازی از کودکی را در این زمینه چشمگیر دیده و به کم کاری مسئولان پرداخته: ما چندین سال هست که می‌بینیم آب نداریم و هشدار راجع بهشون هست. آمار کشور نشون می‌ده که ۸۰ درصد مصرف کشاورزی است وبقیه مصرف خانگی است. تغییر الگوی مصرف یا فرهنگ‌سازی از بچگی باید صورت بگیرد، من از الان به فرزندم راجع به تمام عناصر توضیح میدم و می‌خوام که درست استفاده کنه اما مسئولان هم برای نسل گذشته و جدید باید فرهنگ‌سازی و راهکار ارائه کنند. وقتی آب نباشه، برق نیست... کره زمین به خورشید نزدیک هستش، آب‌گرمکن‌ها یا پنل خورشیدی در سراسر ایران می‌تونه مورد استفاده قرار بگیره برای تولید برق، سیستم آبیاری متفاوت می‌تونه برای کشاورزی باشه، بالاخره مردم با هم متحد می‌شن و از منابع دفاع می‌کنن اما مسئولان هم از الان تا ۳۰ سال آینده رو باید برای حل این بحران راهکار ارائه بدن و عملی کنن، از کسی که آب کثیف رو به آب شیرین تبدیل می‌کرد از طریق دستگاهی که اختراع کرده بود، از کسی که موقع دوش گرفتن آب حمام را مدیریت می‌کرد و نمی‌گذاشت مصرف از یک حدی بیشتر شود، از پنل خورشیدی و سیستم آبیاری متفاوت در کشاورزی حمایت کنند.

۰۹۱۱...۷۴۶ خیلی خلاصه و پوست کنده به یک گره بزرگ رفتاری در موضوع مورد بحث ما اشاره کرده: علت اینکه چرا ما هنوز به راهکار روشنی در صرفه‌جویی نرسیده‌ایم روشن است. به‌خاطر این است که کسی نمی‌خواهد از خودش شروع کند.

صدیقه سامانی، مشاهدات جالب خود از نوع رفتار سازمان‌ها را با ما در کانال تلگرام ایران به اشتراک گذاشته: وقتی شهرداری در میدان‌ها و پارک‌ها آب را تا ارتفاع ۱۰۰ متری به آسمان پرتاب می‌کنند انتظار دارید مردم باور کنند که آب نیست؟ دستگاه‌های حکومتی چقدر توجیه هستند؟ آنها هیچ برنامه‌ای ندارند. خلاص! صدا و سیما برنامه دارد؟ انگار نه انگار دیگر آب در این مملکت نیست. یک زیرنویس می‌گذارند و فکر می‌کنند شق القمر کرده‌اند.

داود عزیزی در نظر خود به رابطه میان عصبیت مردم و طفره رفتن از اصلاح الگوی مصرف پرداخته و در کانال تلگرام ایران نوشته: به نظر من مردم ما به خاطر اتفاقات بدی که می‌افتد عصبی هستند. صحبت از الگوی مصرف برای این آدم‌ها جذابیتی ندارد. اینکه چون خانه من تهدید شده پس خودم خانه‌ام را به آتش بکشم منطق ندارد اما اگر به بلوغ نرسیم این را نخواهیم فهمید

تیترهای برتر ایران

ایمان یاوریان، خواننده روزنامه هر هفته تیترهای روزنامه از سه‌شنبه تا دوشنبه هفته پیش را بررسی می‌کند و به تیترهایی که در صفحات مختلف «ایران» انتخاب کرده، امتیاز می‌دهد.

■ **گزارش**
داستان غم‌انگیز ویزا
حراج در پرورشگاه گربه‌ها
تهران پر از دراکولاست
آبادان و خرمشهر پشت خاکریز تشنگی
مزرعه سرنگ‌ها را با خون آبیاری می‌کنیم
■ **اندیشه**
تئوری‌های اشتباه
عیار استراتژی‌ها
■ **تاریخ**
تاریخ «بی‌راهی» در ایران
■ **جامعه**
میدان‌ها و تقاطع‌ها غریبه‌هایی در کالبد شهر
چرخ ویلچرها برای معلولان نمی‌چرخد
شهر فروشی متری چند؟
■ **حقوقی**
کودکی‌های جا مانده پشت در خانه بخت
■ **زندگی**
کوله‌پشتی‌هایی که زندگی می‌بخشند
زندگی با «خاطره» زیباست
سایه مهربانی‌های پدربزرگ بر سر جنگارک
مادری از جنس باران
■ **توانش**
ناقوس زندگی در دنیای سکوت و تاریکی
خوانندگان
آدم‌های خاکستری در سیاه و سفید خبرها
■ **کارآفرینی**
«ملت استارتاپی» ما را نجات خواهد داد
■ **شعر**
فنجانت جهان ترسناکی است
جهان
دیوارها برای که کشیده می‌شوند
■ **ورزشی**
غول‌کشی «بچه غول‌ها»
■ **سیاسی**
وقتی «ترامپ» مخاطب نیست
بسته بقای برجام

■ **پایداری**
جنایت در کمتر از هفت دقیقه
■ **بهداشت و درمان**
طعم تلخ گرانی دارو زیر زبان بیماران
■ **تلویزیون**
شطرنج بازی روی صفحه منچ
■ **موسیقی**
موسیقی تفریح نیست نیاز است

اما سه تیتر برتر و جذاب هفته از نظر خوانندگان به ترتیب عبارتند از: «بسته بقای برجام» از گروه سیاسی، «غول کشی بچه غول ها» از گروه ورزش و «آبادان و خرمشهر پشت خاکریز تشنگی» از گروه گزارش.

خوانندگان محترم روزنامه ایران با این چهار پل ارتباطی با ما در ارتباط باشند:
تلفن: ۸۴۷۱۱۰۰۰ - داخلی ۱۲۹
روابط عمومی: ۸۸۷۶۹۰۷۴
سلام ایران: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳
ایمیل: khanandegan@icpi.ir